

การใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือสื่อสารต่างๆ ให้ถูกทางกับการศึกษาเรียนรู้

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือทันสมัยต่างๆ ให้เหมาะสมนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการทำงานและการติดต่อสื่อสารกับกลุ่มบุคคลต่างๆ ยกตัวอย่างการนำเทคโนโลยีต่างๆมาใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างนักศึกษาและประชาชนทั่วไป คือ นักศึกษาของผมจากหลักสูตรการเสริมสร้างสังคมสันติสุขกลุ่มหนึ่งเขาได้เกิดความคิดว่าเขาอยากจะทำเรื่องเกี่ยวกับอาหารเสวนา ก็เหมือนกับการเสวนาแบบเอื้ออาทร หรือ สุนทรียะสนทนา เขาอาจจะมีความเห็นว่าวันนี้สังคมเรามีเรื่องความขัดแย้งกันมากมาย แต่ว่าสิ่งที่เขาจะทำการเอื้ออาทรผ่าน Social Media ซึ่งก็เข้ากับกระแสยุคเทคโนโลยี หรือยุคดิจิทัล ซึ่งนักศึกษาเขาคิดโครงการนี้ขึ้นมาและเริ่มได้ทำไปแล้ว เขาก็พยายามจะพูดคุยเปิดประเด็นกันว่าในเรื่องอะไรที่สำคัญบ้าง ในตอนนั้นเขาเห็นว่าในเรื่องความขัดแย้งจากรองน้ำท่วมเป็นเรื่องที่ควรนำมาเริ่มต้น ก็เลยเอาประเด็นนี้ก่อน โดยมีการแสดงความคิดเห็นหรือมีวิทยากรรับเชิญมาพูดคุยสรุปนำมาลงในเว็บไซต์ ที่ชื่อว่า peacetalk.in.th เป็นเว็บไซต์ที่เปิดโอกาสให้พูดคุยกันอย่างสันติ และเว็บไซต์เชื่อมโยงกับ facebook ด้วย เมื่อมีคนมาโพสต์ข้อความอย่างเช่นทำไมจึงเกิดปัญหาน้ำท่วม ก็จะมีคนเข้ามาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันซึ่งเป็นการพูดคุยที่สร้างสรรค์และเอื้ออาทรต่อกันไม่ว่ากล่าวให้ร้ายกัน มีอะไรก็สามารถคุยกันได้โดยใช้เทคโนโลยี facebook

นอกจากนี้ เนื่องจากในทุกวันนี้มีเทคโนโลยีและเครื่องมือที่ผู้คนคิดและให้เราได้ใช้มากมาย ยกตัวอย่างเช่น google ผมใช้ googlegroups.com ยกตัวอย่างผมจะใช้เครื่องมือนี้พูดคุยกับนักศึกษา 4ส. ในรุ่นที่ 1 ผมก็จะตั้งกลุ่ม email เป็น ssss1@googlegroups.com เวลาที่ใครมีความคิดเห็นอะไรเขาก็จะมาโพสต์ข้อความใส่ไว้ในช่องทางนี้ ทุกคนที่อยู่ในรุ่นก็จะเห็นกันหมด ผมใช้ googlegroups สำหรับสื่อสารกับนักศึกษาทั้งหมดในแต่ละรุ่นๆ

อีกเครื่องมือหนึ่งคือ facebook ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารด้วยข้อความสั้นๆ เพราะถ้าเขียนข้อความยาวๆ ใน facebook จะไม่น่าอ่าน แต่ถ้าต้องการเขียนข้อความยาวๆ ก็จะเขียนลงใน Blog เช่น Blog gotoknow, Blog oknation ใช้สำหรับเขียนข้อความยาวๆ แล้วเราสามารถใส่รูปภาพประกอบได้ แล้วเราค่อยโพสต์ลิงค์ของหน้า Blog ที่ facebook เพื่อเข้าไปอ่านข้อความจาก Blog ที่เราเขียนไว้ได้ เช่นเดียวกับ Twitter และ Line ก็จะใช้ส่งข้อความแบบสั้นๆ ซึ่งเครื่องมือเหล่านี้เป็นเครื่องมือที่ใช้สื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันซึ่งเราสามารถนำเครื่องมือเหล่านี้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้หลายด้าน

ผมได้รับเชิญจากสถาบัน เดล คาร์เนกี ของประเทศไทย ให้ไปเข้าร่วมงานฉลองครบรอบหนึ่งร้อยปี ซึ่งเขาได้มีการใช้เครื่องมือดิจิทัลมาผสมผสานเรียกว่า Digital Age เขาเชิญคนมาร่วมที่หลากหลายมาพูดคุยแลกเปลี่ยนกันว่าเราใช้เครื่องมือไอทีอะไรบ้าง ซึ่งคุยไปคุยมากลับกลายเป็นว่า ผมใช้เครื่องมือสื่อสารมากกว่าเขามาก แต่ผมอยากจะให้ข้อสังเกตและข้อระมัดระวังไว้ก็คือ ใครที่ใช้มือถือ ใครที่ใช้ส่งข้อความจากมือถือ หรือเปิดอินเทอร์เน็ตจากมือถือหรือ Ipad ในรถต้องระมัดระวังให้มากเท่าที่สอบถามจากตำรวจ รถชนกันมากก็เพราะใช้อุปกรณ์เหล่านี้บนรถขณะอยู่บนท้องถนน จากแต่ก่อนที่เรายังไม่มียุคเหล่านี้เข้ามาก็มีรถชนกันมากอยู่แล้ว แต่หลังมียุคเหล่านี้เข้ามา ก็ทำให้ยังมีอุบัติเหตุบนท้องถนนมากขึ้นไปอีก นี่ก็อยากให้มันเป็นข้อเตือนใจสำหรับผู้ที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลต่างๆ เหล่านี้

นอกจากเรามีเครื่องมือแล้วตัวเนื้อหาสาระที่เราจะขีดเขียนลงไปซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่ง มีนักศึกษาของ
ผมคนหนึ่งคือ คุณดีม ทวีพุด ก็ได้ให้ข้อคิดในการเขียนข้อความว่าควรเขียนอย่างไร ซึ่งการเขียนข้อความอย่าไปเขียนให้
ยุ่งยากหรือยาว เพราะสมาธิของคนเดี๋ยวนี้สั้นมากเลย เวลาที่ผมเจอคนที่เขียนข้อความในเว็บแบบยาวๆ สองสามหน้าแบบนี้
ผมไม่อ่านเลย เขาแนะนำว่าให้เขียนประเด็นให้ชัดๆ แล้วเขียนเว้นวรรค ย่อหน้าเป็นช่วงๆ เพื่อให้หน้าอ่านและอ่านง่าย หาก
ย้อนไปแต่ก่อนเรามีการเรียนเรื่องการเขียนเรียงความ การสรุปความ เดี่ยวนี้ไม่มีเรียนแล้ว สมัยตอนที่ผมเรียนปริญญาโท
ผมอ่าน Text book เล่มหนาๆ เล่มหนึ่งแล้วผมนำมาสรุปให้เหลือหนึ่งหน้า A4 เพื่อใช้สำหรับอ่านเชื่อมโยงทั้งหมดในเล่มว่ามี
รายละเอียดโดยสรุปอะไรบ้าง

สิ่งต่างๆ เหล่านี้ หากเป็นข้อความที่จะต้องถูกเขียนลงไปตามสื่อ อย่างที่ได้เรียนไปตั้งแต่ข้างต้นแล้วหากเรา
ต้องการเขียนลงใน Blog, Facebook หรืออาทรเสวนาตามสื่อต่างๆ เหล่านี้ เดล คาร์เนกี ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการเขียนลงในสื่อ
ต่างๆ ไว้คือ

1. ไม่เขียนโจมตีผู้อื่นหากใครเขียนอะไรแล้วไม่ถูกใจเรา

ผมขอยกตัวอย่างเวลาที่มีใครเขียนอะไรแล้วไม่ถูกใจเรา ไม่ใช่เราโจมตีโดยเขียนข้อความตอบกลับเขาไปเลย
มันจะทำให้เกิดความโกลาหลพอสมควรในการโต้ตอบกลับไปกลับมา ผมจะใช้วิธีการเงียบและสดับตรีบฟัง ติดตามว่าเขา
คิดยังไง ผมจะไม่โจมตีเขา แต่รู้ว่าเขามีความคิดอย่างไร และอีกประการหนึ่งที่ผมทำก็คือ จะไม่บอกว่ “โธ้ย ความคิดของคุณ
นี่มันผิดนะ” ผมจะไม่เอาตัวเองไปตัดสินความคิดของคนอื่นเด็ดขาด เป็นสิ่งที่เขาจะรับรู้ด้วยตัวของเขาเอง ตรงนี้เป็นสิ่ง
สำคัญและต้องระมัดระวังเวลาที่เราจะโจมตีอะไรคนอื่น แต่ถ้าหากว่าจะเขียนชมคนก็สามารถเขียนได้ แต่ต้องไม่ใช่เขียน
แบบยกย่องสรรเสริญเยินยอจนเกินไป

2. รับ Add เป็นเพื่อนใน Facebook เฉพาะคนที่อยากจะสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเรานั้น

เวลาที่ผมใช้ Facebook มักจะมีคนมาขอ Add เป็นเพื่อนด้วย ผมก็มักจะรับ Add หมด แต่ผมจะคิดในแง่บวกว่าคน
ทั้งหมดที่เข้ามาขอ Add กับเราเขาไปอ่านข้อความของเรา แล้วเขาเห็นว่าเป็นสิ่งที่เขาอยากจะได้และอยากจะทำแลกเปลี่ยนตรง
นี้ด้วย ผมก็จะรับ Add เข้ามา แต่ก็จะมีบางคนที่ใช้ช่องทางของเราเป็นการโฆษณาสินค้า หรือพยายามจะประชิดตัวเราตาม
บ้านตามโทรศัพท์ ตามโน่นตามนี่ในตัวเราอันนี้ไม่ใช่มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้แน่ ผมก็ต้องขอมตัดใจที่จะต้องลบคนนี้ออกไป
เลย ไม่เช่นนั้นเราก็จะกลายเป็นเครื่องมือของเขาไป

3. อย่าใช้วิธีการเขียนโจมตีคนอื่นในบอร์ดสาธารณะ

อีกประการหนึ่งคือ อย่าใช้วิธีการเขียนโจมตีคนอื่นในบอร์ดสาธารณะ โดยเฉพาะคนที่ไม่รู้จัก เพราะว่าคนที่
เราไม่รู้จักเขาจะไม่เข้าใจอะไรเราเลย หากเราไปพูดอะไรที่โจมตีเพียงเล็กน้อยก็จะกลายเป็นเรื่องเป็นราวใหญ่โตได้เลย

4. ให้ความสนใจผู้อื่นด้วย

หากเราต้องการให้คนอื่นมาสนใจข้อความของเรา เราก็ต้องให้ความสนใจผู้อื่นด้วย ไม่ใช่เราอยากจะทำให้
ผู้อื่นสนใจเราอย่างเดียว ในการใช้สื่อดิจิทัลทำให้สื่อสารได้อย่างรวดเร็วและถูกกว่าด้วย วันนี้เราสามารถใช้อีเมลติดต่อใน

การส่งเอกสารได้อย่างรวดเร็ว อย่างเช่นยกตัวอย่างเวลาที่เราจะไปดูงานที่ต่างประเทศหรือที่ต่างจังหวัดจะใช้อินเทอร์เน็ต เป็นเครื่องมือในการพูดคุยแลกเปลี่ยนและส่งข้อมูลไปได้อย่างรวดเร็วมาก หากเปรียบเทียบย้อนหลังไปเมื่อ 30 ปีที่ผ่านมา การสื่อสารทำได้ช้ากว่านี้มาก ตอนนี้องลกจะเร็วขึ้น เร็วจนเหมือนคนทั้งโลกมาอยู่ร่วมกันหมดเลยด้วยเทคโนโลยีต่างๆ มีคนเคยมาโพสต์ใน Facebook ของผมเกี่ยวกับคำพูดของหลวงปู่ชา “ใครเขาจะนิทานว่าเรา ถ้าเพื่อไม่ใช่เรื่องจริงก็ หนึ่งเสีย ถ้าเพื่อเป็นเรื่องจริงก็ให้ปรับปรุงแก้ไขตัวเอง ” ผมว่าเป็นข้อคิดที่ดีนะ ถ้าหากไม่ใช่เรื่องจริงก็ไม่ต้องออกมาปกป้อง ำให้หนึ่งเสีย ใครจะพูดสิ่งที่ไม่ใช่เรื่องจริงไปเรื่อยๆ เดี่ยวเขาก็ต้องหยุดเองเพราะมันเป็นเรื่องไม่จริง ผมว่าหลวงปู่ชาให้ข้อคิด ตรงนี้ไว้ดีพอสมควร ผมก็คิดว่าเรื่องความขัดแย้งทางการเมืองเดี๋ยวนี้นี้เป็นเรื่องที่จะไปพูดสอนใครไม่ได้เลย เพราะว่าเป็น เรื่องที่ถูกฝังลึกอยู่ในจิตใจคนหมดแล้ว ซึ่งฝังลึกจนเป็นค่านิยมที่แตกต่างกัน เป็นค่านิยมที่ไม่เอากันเลย แล้วก็เป็นค่านิยมที่ แก่ยากและต้องใช้เวลานาน ความขัดแย้งทางการเมืองของเรานั้นถูกต้องยำ ถูกให้ร้าย ถูกโจมตีกันเยอะแยะมากมายจน หาทางออกไม่ได้ แต่ในขณะที่มองหาทางออกไม่ได้ ก็พอเห็นช่องทางออกบ้าง เหล่านี้น่าจะนำไปสู่การแก้ปัญหาได้ใน อนาคตที่เราจะอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ผมก็มีความเชื่ออย่างนี้

ผมเคยเข้าไปดูเรื่องที่น่าองนักวิชาการเขาศึกษาเรื่องการจัดการความขัดแย้งของ 10 ประเทศ เขาใช้เวลาปรองดอง กันใน 10 ประเทศ ประเทศที่ใช้เวลาน้อยที่สุดคือ 3 ปี ประเทศที่ใช้เวลานานที่สุดคือ 26 ปี เพราะฉะนั้นมันไม่ใช่เรื่องง่าย กว่า ประเทศเหล่านี้จะปรองดองกันได้แล้วแล้วแต่มีคนบาดเจ็บล้มตายนับหลายพัน หลายหมื่น หลายแสน หลายล้านคน เพราะฉะนั้นประเทศไทยเรายังไม่ถึงขนาดนั้นหรอก คิดว่าบ้านเรายังมีหนทางออกโดยการให้กำลังใจ เรามีทางออกได้ไม่ใช่ ว่าจะต้องยื่นกันคนละจุดอย่างนี้ตลอดไป เมื่อถึงเวลาแล้วเราก็คงจะสามารถเข้ากันได้ ทุกๆ คนก็ถือว่าเป็นคนไทยด้วยกัน มีอยู่วันหนึ่งผมฟังแล้วจนลูกเลย มีทางฝ่ายตัวแทนของธนาคารออกมาพูดว่า “คนไทยเราจะทะเลาะกันไปอย่างนี้หรือ เรา ไม่ใช่คนไทยทั้งสองฝ่ายหรือ แล้วเราไม่สามารถอยู่ร่วมกันในประเทศไทยได้หรือ ” เขาก็ถามแรงเหมือนกันนะ แล้วที่จริง แล้วเราทุกคนก็เป็นคนไทยเหมือนกันหมด เราจะหนีไปไหนก็ไม่ได้เราก็ต้องอยู่ในประเทศไทย ผมคิดว่าเรากลับมาอยู่ในวิถี ไทย เรามาร่วมใจกันช่วยกันพัฒนาชาติไทย มองอนาคตข้างหน้าร่วมกันเราจะอยู่กันอย่างไรให้สันติสุขผมว่าอย่างนี้น่าจะ ดีกว่านะครับ